

FØRSTE TILSYN PÅ UHRE FRISKOLE.

Mandag den 14. november 2005 var en god dag for mig. Da var jeg på mit første tilsyn på Uhre Friskole. De nye bestemmelser har gjort tilsynet noget mere omfattende end tidligere. Først skal den tilsynsførende opfylde en række kriterier og godkendes af Undervisningsministeriet. Det er ikke så let at slippe gennem dette nåleøje længere. Derefter skal man føre tilsyn med elevernes standpunkt i dansk, regning/matematik og engelsk samt med, om skolens samlede undervisningstilbud ud fra en helhedsvurdering står mål med, hvad der kræves i Folkeskolen.

Altså måtte jeg sætte mig ind i, hvad der nu om dage kræves i Folkeskolen. Jeg satte mig til at studere læseplanerne i de forskellige fag. Det tog helt pusten fra mig: Bevar mig vel! Er det så fint og så svært at gå i skole nu om dage. Stakkels lærere, hvordan skal de dog kunne klare det.

Nå, men jeg mødte altså op mandag morgen på lærerværelset og konstaterede, at lærerne stadig var ganske almindelige mennesker, og Kent gav mig hånden og bød mig velkommen. Det gjorde mig allerede noget tryggere. Endnu bedre blev det ved morgensangen nogle minutter efter. Der stod vi klumpet sammen hele skolen i forhallen og sang et par gode danske sange. Ikke mindst "Den lille frække Frederik" fik hele armen. Der blev givet nogle beskeder, og de fik at vide, hvem jeg var, og hvad jeg var der for. Så spurgte Kent, om der var flere, der ville give en besked. Ja, det var der. En lille pige fra børnehaveklassen meldte sig: "Jeg har tabt en tand", meddelte hun stolt. Stor munterhed og klapsalver fra de ældste elever.

Derefter havde jeg en lang fornuftig snak med Kent om stort og småt vedrørende skolen og undervisningen; og vi gik en hurtig rundtur, så jeg kunne se de lækre lokaliteter i det nye. Det er fine forhold. Så samledes hele skolen igen til "Morgengry". Nu sad de fleste af os ned, og flere elever havde været så fornuftige at tage en pude med. Det var Foreningen Norden, der havde opfordret skolerne til dette arrangement. At tænke sig: I denne morgenstund sad i hundredvis, ja tusindvis af skolebørn rundt omkring i de nordiske lande og lyttede til den samme historie. Det var et afsnit fra Niels Holgersens vidunderlige rejse af Selma Lagerlöf. I Uhre var det Christian, der læste, og samtlige elever sad andægtigt og lyttede, selvom det sikkert ikke har interesseret dem alle sammen lige meget. Også de voksne opførte sig pænt.

Så gik vi over til undervisningen, og jeg fulgte med Anne Grethe op i 4. klasse til matematik. Det var en rigtig mønsterklasse. De arbejdede fantastisk godt og målbevidst. Alle var med og lærte en masse, samtidig med at de hyggede sig. Og jeg opdagede, at alt det fine og højtravende jeg havde læst på

forhånd var ganske jævnt og nyttigt, hentet fra elevernes dagligdag. Og jeg tænkte: Hvor er det dog skønt at gå i skole nu om dage.

Turen gik videre ned i 2. klasse til dansktime. Det var en brat overgang. De væltede ind i klassen med et overskud og et humør, som læreren altså på en eller anden måde skulle tæmme. Der var oven i købet to elever, der havde fødselsdag. Læreren, som stadig væk var Anne Grethe, bestod øvelsen med glans. Hun fik stille og roligt ungerne på plads, og der blev skaffet ørenlyd, så jeg kunne komme til at fortælle, hvad jeg var der for. Flere af dem havde allerede råbt: "Hvad skal ham der?" "Det var ikke for at være fræk, jeg var bare nysgerrig" sagde den højest råbende.

Nu var det tid til snakkerunden. Sådan nogle unger sprudler jo af oplevelser, som de må have afleveret. Især om mandagen. Alle sammen kom til orde og fortalte kort om det, de havde på hjertet, mens de andre lyttede og sommetider korrigerede og supplerede. Vi hørte om alt fra nye møbler, over en der var blevet sparket af en ko i en hestetrailer til nyfødte kattekillinger og en ligeså nyfødt kusine. Børn er fantastiske til at opleve.

Så var det tid til skriftlig dansk. Igen oplevede man det, at skole er blevet noget, der er meget tættere på børnenes virkelighed end det var i min tid. Men det er altså svært det med månedernes rækkefølge, stavemåde og stavelsesdeling og årstider. Men det skal nok komme, for børn har appetit på at lære noget.

Det fik man ikke rigtig indtryk af i 7. klasse, hvor jeg var til engelsktime. De var sådan lidt overlegne og modvillige. Eller rettere: De spillede det. Meget af det var maner, som hører den alder til. I opposition til de voksne, egentlig på en meget sød måde. Hvor meget de lærer, kan være svært at bedømme; men det vil de forskellige tests, som de skal igennem nok afsløre; og så kan det godt være, at de ligesom vi andre i sin tid fatter, at de vist må til at tage sig lidt sammen. Men hyggeligt, det var det spilleme.

Da jeg kørte hjem følte jeg mig helt opløftet over mit nye hverv som tilsynsførende; og jeg glæder mig til de næste besøg på skolen og at lære andre klasser og andre fag og andre lærere at kende. Det glædede mig også at opleve den atmosfære af hjemlighed, åbenhed og tillid, der herskede på skolen; det er jo trods alt den første forudsætning for at lave en god skole. Jeg er ret besat forældrenes repræsentant; derfor vil jeg også opfordre jer forældre til at møde skolen og lærerne med tillid og åbenhed. Det gør dem til bedre lærere, hvorimod kværlanteri og surhed kan ødelægge det hele.

Arne Ørtved
Tilsynsførende.